

DOŠLO DNE
7 -06- 2007

Ministerstvo spravedlnosti

Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2 Telefon: 02/21997111

V Praze, dne 4.6.2007
Č.j.: OSV 41 /2006-ODV

Ministerstvo spravedlnosti, na základě stížnosti pana Tomáš Peciny, nar. 21.4.1966, bytem 120 00 Praha 2, Slezská 56, ve věci jeho žádosti o informaci adresované Městskému soudu v Praze, sp.zn. Spr. 1630/2006

vydává

podle § 16a odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. c) zákona č.106/1999 Sb.,o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a § 175 zákona č.500/2004 Sb.,o správním řízení (správní řád), toto

r o z h o d n u t í :

Městskému soudu v Praze se podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ ukládá, aby do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí vyřídil žádost stěžovatele o informace ze dne 9.3.2006.

Odůvodnění:

Žadatel požádal 9.3.2006 orgán prvního stupně o informaci, která měla spočívat v zaslání pravomocného rozsudku: sp. zn. 37 C 123/2000.

Na svoji žádost nedostal v zákonem stanovené lhůtě odpověď a 28.3.2006 podal stížnost. Městský soud v Praze převzal stížnost 9.5.2006 a 19.5.2006 předložil spis spolu s vyjádřením ministerstvu.

Nadřízený orgán podání proti Městskému soudu v Praze přezkoumal a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Odvolací orgán vycházel ze spisu od Městskému soudu v Praze. K dispozici měl žádost o informace z 9.3.2006, stížnost z 28.3.2006, vyjádření soudu z 19.5.2006.

Odvolací orgán posoudil věc následovně.

Ve vyjádření soudu není zpochybněno, že došlo k uplynutí lhůt a k nevydání rozhodnutí.

V posledním odstavci soud uvádí, že žadatel nebyl účastníkem řízení a dle ust. § 158 odst. 2 o.s.ř. se rozhodnutí doručují pouze účastníkům řízení.

Nesprávným úředním postupem nebyla žadateli vydaná ani požadovaná informace ani zamítavé rozhodnutí, které by mu umožnilo použít opravné prostředky.

Právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní politická práva. Podle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny, svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu,

veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

Podle názoru odvolacího orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Dle čl. 96 Ústavy se rozsudek vyhláší vždy veřejně, přičemž zásada veřejnosti a ústnosti jednání je považována za jeden z principů, které slouží k zachování práva na spravedlivý a nestranný proces. Veřejnost tak může být vyloučena pouze ve výjimečných přesně stanovených případech (srov. § 199 odst. 2 trestního řádu, § 116 odst. 2 občanského soudního řádu a § 49 soudního řádu správního). Důvodem pro vyloučení veřejnosti na některé části řízení může být např. ochrana utajovaných skutečností, mravnosti, obchodního tajemství či ochrana svědka. V tomto rozsahu jde o výjimky ústavně zcela konformní v souladu s ustanovením InfZ o ochraně vybraných informací. Veřejnost má právo se jednání před soudy účastnit a proces rozhodování soudu sledovat. Rozsudek se vyhláší veřejně vždy. Každý má tak možnost se takového vyhlášení zúčastnit.

Dále platí též ustanovení § 6 odst. 3 věta 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, podle nějž lze s pouhým vědomím předsedy senátu (nikoli souhlasem) pořizovat zvukové záznamy soudního jednání, tudíž ve spojení s absolutní veřejností vyhlášení rozsudku ve všech oblastech práva jde o jasný důkaz, že obsahy rozsudků nejsou žádným způsobem utajovány, ale naopak je lze právní cestou získat.

Již v dnešní praxi se některá soudní rozhodnutí podle procesních i jiných zvláštních zákonů povinně zveřejňuje na úřední desce soudu (§ 49 odst. 3, § 175n, tr. z., § 185g, m, § 335b odst. 3 aj. o. s. ř., § 42 odst. 4, § 49 odst. 11, § 93 odst. 5 s. ř. s., § 131 odst. 10 obchodního zákoníku, § 5b odst. 3, § 6c, § 13 odst. 5, § 30 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání atd.).

Za této situace není žádný rozumný důvod, proč by nemohly být mnohem jednodušeji poskytovány kopie hotových písemných rozhodnutí soudů. Pokud rozsudek obsahuje chráněné informace, soud je pro účely poskytnutí v režimu InfZ znečitelní. Poskytováním kopií soudních rozhodnutí zvýší možnosti kontroly rozhodování soudů.

Odvolací orgán odkazuje orgán prvního stupně na ustanovení § 12 InfZ, podle něhož všechny omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

Při posuzování žádostí o informace, které směřují k pravomocným rozsudkům, soud posoudí, zda rozsudek obsahuje chráněné informace, jimiž jsou:

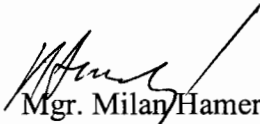
1. osobní údaje (viz § 8a, 8b InfZ a ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů),
2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 11-13 občanského zákoníku),
3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 17 obchodního zákoníku),
5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ust. § 11 odst. 2 písm. a), c) nebo odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.).

Z uvedeného vyplývá názor odvolacího orgánu, že stížnost žadatele je odůvodněná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. Milan Hamerský
vedoucí Samostatného oddělení styku s veřejností
Ministerstva spravedlnosti
(agenda svobodného přístupu k informacím)